

Sygn. akt: I C 1/22 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 kwietnia 2022 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Anna Wołujewicz
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Joanna Mucha

po rozpoznaniu w dniu 6 kwietnia 2022 roku w Człuchowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W.

przeciwko E. S. (Kusz)

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 1/22

UZASADNIENIE

Powód (...) sp. z o.o. w W. wniósł w przeciwko E. S. (Kusz) pozew o zapłatę kwoty 612,79 zł. z odsetkami ustawowymi od kwoty 507 zł. od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty W uzasadnieniu roszczenia wskazano, że pozwana zawarła umowę ubezpieczenia z opcją rozłożenia płatności składki ubezpieczeniowej na comiesięczne raty w kwocie 169 zł. Strona pozwana zobowiązała się spłacić wszelkie kwoty z tytułu zapłaty składek ubezpieczeniowych wynikających z ubezpieczenia potwierdzonego polisą zgodnie z przekazanym jej harmonogramem ratalnej zapłaty składki na rachunek bankowy powoda. Termin płatności pierwszej raty został oznaczony na dzień 24 kwietnia 2017 r., a ostatniej na dzień 27 grudnia 2017 r. Według powoda strona pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania wobec czego niespłacona kwota należności głównej stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek za opóźnienie. Powód wyjaśnił również, że B. (...) Spółka (...) z siedziba w R. działająca w ramach oddziału zagranicznego przedsiębiorcy pod firmą (...) oddział w Polsce prowadzi działalność ubezpieczeniową na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej B. (...) zawiera umowy ubezpieczenia. B. (...) zawarła z powodem w dniu 30 września 2014 r. umowę współpracy, na podstawie której B. I. zobowiązała się m.in. do dokonywania na rzecz powoda przelewu wierzytelności względem ubezpieczających zobowiązanych do zapłaty raty składki wynikającej z umowy ubezpieczenia.

Na rozprawie w dniu 6 kwietnia 2022 r. pozwana E. S. (Kusz) przyznała, że nie zapłaciła składki w terminie, ponieważ samochód zezłomowała i zapomniała o tej składce. Przyznała, że zawierała umowę ubezpieczenia i się z niej nie wywiązała. Wskazała również, że ma ciężką sytuację majątkową, albowiem tylko mąż pracuje i ma najniższą krajową i płaci alimenty w wysokości 1.100 zł. miesięcznie na troje dzieci, Wyjaśniła również, że ona jest po ciężkiej chorobie, nie ma nikogo na utrzymaniu i nie ma żadnych świadczeń.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. (...) Spółka (...) z siedzibą w R. działająca w ramach oddziału zagranicznego przedsiębiorcy pod firmą (...) oddział w Polsce prowadzi działalność ubezpieczeniową na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Ww. podmiot zawarł w dniu 4 kwietnia 2017 umowę ubezpieczenia, w związku z czym została wystawiona polisa nr (...) na podstawie której udzielono pozwanej E. S. ochrony ubezpieczeniowej, a pozwana zobowiązała się spłacić składkę w wysokości 676 zł w czterech ratach. Termin płatności pierwszej raty został oznaczony na dzień 24 kwietnia 2017 r., a ostatniej na dzień 27 grudzień 2017 r.

bezsporne, ponadto dowód umowa k. 48

B. (...) zawarła z powodem w dniu 30 września 2014 r. umowę współpracy, na podstawie której B. I. zobowiązała się m.in. do dokonywania na rzecz powoda przelewu wierzytelności względem ubezpieczających zobowiązanych do zapłaty raty składki wynikającej z umowy ubezpieczenia.

bezsporne, ponadto dowód: umowa k. 911

Sąd zważył co następuje:

Powództwo w niniejszej sprawie, pomimo że pozwana uznała roszczenie, należało oddalić w całości.

Zgodnie z treścią art. 117 § 2¹ k.c. po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi. W myśl art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi sześć lat, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Jednakże koniec terminu przedawnienia przypada na ostatni dzień roku kalendarzowego, chyba że termin przedawnienia jest krótszy niż dwa lata.

Wskazać należy, że zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 roku o zmianie ustawy Kodeks Cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2018, poz. 1104, wejście w życie z dniem 9 lipca 2018 roku) jeżeli zgodnie z ustawą zmienianą w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, termin przedawnienia jest krótszy niż według przepisów dotychczasowych, bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Jeżeli jednak przedawnienie, którego bieg terminu rozpoczął się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nastąpiłoby przy uwzględnieniu dotychczasowego terminu przedawnienia wcześniej, to przedawnienie następuje z upływem tego wcześniejszego terminu. Z kolei stosownie do treści art. 5 ust. 4 ustawy roszczenia przedawnione przysługujące przeciwko konsumentowi, co do których do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie podniesiono zarzutu przedawnienia, podlegają z tym dniem skutkom przedawnienia określonym w ustawie zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym przedmiotową ustawą.

Wskazać należy, że powód dochodzi roszczenia przeciwko pozwanej posiadającej status konsumenta, a termin przedawnienia dla tego typu żądania, jako związanego z prowadzoną działalnością gospodarczą wynosi 3 lata. Biorąc pod uwagę termin spłaty ostatniej raty wynikający z polisy, jak i twierdzeń strony powodowej, należy przyjąć, że ewentualne zadłużenie z tego tytułu stało się wymagalne najpóźniej w dniu 28 grudnia 2017 r. roku, a to oznacza, że termin przedawnienia upłynął w dniu 31 grudnia 2020 r. Wskazać natomiast należy, że pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym został złożony w dniu 16 sierpnia 2021 r., to jest po upływie terminu przedawnienia

Podkreślić należy, że strona powodowa nie wykazała i nie podnosiła aby bieg terminu przedawnienia został kiedykolwiek przerwany.

W tych okolicznościach mając na uwadze fakt, że roszczenie powoda uległo przedawnieniu, przedmiotowe powództwo podlegało oddaleniu.

Na marginesie zauważyć należy, że powód w niniejszej sprawie dochodził wierzytelności z tytułu nieopłaconych składek, które to nabył na podstawie umowy cesji wierzytelności, powołując się na umowę o współpracy z dnia 30 września 2014 r., na podstawie której B. (...) zobowiązał się m.in. do dokonywania na rzecz powoda przelewu wierzytelności względem ubezpieczających zobowiązanych do zapłaty raty składki wynikającej z umowy ubezpieczenia. Powołując się na powyższe, według powoda w wyniku przelewu wierzytelności dochodzonej przedmiotowym pozwem nabył on legitymację czynną do występowania w postępowaniu sądowym.

Podkreślić jednak należy, że z treści przedłożonej umowy o współpracy z dnia 30 września 2014 r. bezspornie wynika jedynie, że powód zawarł z (...) Company (...) z siedzibą w R. umowę, której przedmiotem było określenie na jakich (...) będzie dokonywać przelewu na rzecz (...) sp. z o.o. wierzytelności przysługujących (...) względem ubezpieczających z tytułu zobowiązania do zapłaty składki za nabyte na raty od (...) ubezpieczenia. Nie wynika jednak z tej umowy jakie konkretne wierzytelności zostały przeniesione na stronę powodową, w szczególności nie wynika z niej wprost że jakakolwiek wierzytelność została przeniesiona wobec pozwanej. Umowa ta bowiem określa jako swój przedmiot tj określenie warunków na jakich będą dokonywane przelewy wierzytelności.

Powód nie przedłożył natomiast umowy przelewu wierzytelności tj umowy potwierdzającej przelewy wierzytelności, a tym samym powód nie wykazał (art. 6 k.c. , art. 232 k.p.c.), że faktycznie nabył przedmiotową wierzytelność wskazaną w pozwie. Zdaniem Sądu, nie przedłożono dokumentów potwierdzających, aby powód nabył wierzytelność przeciwko pozwanej i wstąpił w miejsce dotychczasowego wierzyciela, co z kolei uprawniałoby go do żądania spełnienia świadczenia.

W związku z powyższym powództwo podlegało oddaleniu.